

Omida ?i furnica - George Ranetti

Scris de Cristina Vu?can

Sâmbătă, 16 Octombrie 2010 08:39 - Ultima actualizare Sâmbătă, 16 Octombrie 2010 10:08

- Eu te privesc de sus, furnic?,
?i-mi pari at? de mic?!
Te v?d cum jos munce?ti
Din greu,
Ca s? tr?ie?ti;
C?d eu
Stau sus, stau sus ca Dumnezeu,
Pe frunza-naltului copac
Pe care trupu-mi se r?sfa??.
Stau sus: at?a numai fac
Ca s? c?tig comoda-mi via??!
Furnica e de obicei
Cam prea modest? (treaba ei!);
Dar socoti c? d-ast? dat?
Din cale-afar? e prea lat?
Ca s? ?ie o omid?
O cuv?tare-a?a stupid?.
?i-i zise:
- Bre, nu ?i-e ru?ine?
Eu merg, nu m? t?sc ca tine!
Stai sus pe-o frunz? coco?at?
Ce m?ne va muri uscat?,
C?d toat? seva-i vei fi supt;
Dar eu, d-aici de dedesubt,
Eu, m?dr?, f?r? s-ar?t pl?su-mi,
?i strig, omid? parvenit?,
C? e?ti o parazit?!
C?d eu tr?iesc prin mine ?s?mi,
Tu ?i furi hrana de la ?i,
?i doar t?du-te te-nal?!